

[Lone Dybkjær.]
 når de opgaver, mødrehjælpen hidtil har varetaget, går over til amternes sociale centre.

Gerda Møller (KF):

Det konservative folkeparti kan ikke gå ind for det foreliggende lovforslag. Vi erkender, at hensynet til barnets tarv er noget meget afgørende, men mener også, at der må være et vist hensyn at tage til forældrene. Da vi sidste gang her i tinget behandlede adoptionsloven, udtalte vores daværende ordfører, fru Hanne Budtz, at der kan være mange individuelle forhold, som man ikke kan presse ind i lovbestemmelsesform; derfor kunne hun ikke gå ind for en så stram tidsbegrænsning, som der dengang var tale om, og da drejede det sig om 2 år. Vi har i gruppen ikke ændret synspunkt i den retning, og nu er vi altså helt nede på 4 måneder, hvis forældrene forsømmer et barn, der er anbragt under børne- og ungdomsforsorgen, ved ikke uden grund at besøge det inden for denne frist.

I bemærkningerne står der: uden gyldig grund. Jeg kunne godt lide at vide, hvad gyldig grund er. Jeg forstår i øvrigt ikke, at spørgsmålet om besøg skal være enefagrende. Der kan jo, som det også er fremhævet af tidligere ordførere og af ministeren, spille mange ting ind, som kan bevirke, at man ikke kan besøge sit barn, uden at man derfor kan beskyldes for ikke at have interesse for det. Der kan være sygdom, der kan være bopæl og arbejde, og der kan være tale om unge mødre, som senere kommer på bedre tanker — og dér er 4 måneder en urimelig kort tid. Det er det også, hvis det drejer sig om en ændring i familiens eller i forældrenes vilkår til en bedre situation end ved barnets fødsel.

Det er en stor og alvorlig sag for et forældrepar eller en mor at skulle give afkald på sit barn for evigt, og skal der derfor være en tidsgrænse, hvad vi er utilbøjelige til at mene at der skal være, så må den i hvert fald være meget lang.

Tilføjelsen til § 18, stk. 2, må vi afvise, da vi jo altså ikke går ind for de 4 måneder.

Med hensyn til ændringen af § 15 om afskaffelse af vederlaget har jeg nok en fornemmelse af baggrunden for dette forslag, men på den anden side finder vi det i den konservative folketingsgruppe urimeligt, at en far eller mor ikke skulle have lov til at yde et vederlag, som helt eller delvis skulle kunne sikres anvendt til bedste for deres bortadopterede barn. Så hvis vi skal gå med til en ændring på dette punkt, vil den snarere gå i retning af, at et hvilket som helst vederlag skal sikres barnet. Men det kan vi måske se på i udvalget.

Poul Boeg (CD):

Centrum-demokraterne har fuld respekt for de motiver, som ligger bag ved kristeligt folkepartis forslag, nemlig dette at sikre barnet det bedst mulige, og vi synes også, at der i forslaget er en god grundidé. Vi ved jo fra pressen og på anden måde, at vi tit kommer ud for situationer, der er uheldige, at det ofte er sådan, at disse glemte børn, som man kalder dem, kunne få en væsentlig bedre tilværelse i et godt adoptionshjem i forhold til den tilværelse, de ellers skal have på en børneinstitution.

På den anden side er det også sådan, som flere ordførere har været inde på, at der er andre hensyn, og det er jo ikke noget usædvanligt for denne sag; det er tværtimod noget meget almindeligt, at det gælder om, når man skal løse problemer, at finde en balance mellem modstående, berettigede hensyn, her altså hensynet til forældrene. Det er denne balance, vi må lede efter, og dér mener vi nok, at der skal ledes efter denne balance i en anden udformning end den, kristeligt folkepartis forslag har, selv om forslaget nok kan være et godt udgangspunkt for en mere detaljeret drøftelse af dette.

Vi har en række konkrete indvendinger mod forslaget, der ligger på linje med det, som andre har nævnt, men jeg vil godt lige pege på det igen. Dels finder vi, at denne 4 måneders tidsfrist afgjort er for stram. Jeg